

Sv. Meletius, biskup

6. marca 2022 ✝ Svätec týždňa

Životopisné údaje

Nešťastia, ktoré hrozia človeku zvonka, ako oheň, voda, dravé zvery, nie sú tak veľké, ako nešťastia, ktoré napádajú nás zvnútra, napr. rozličné choroby; lebo kým

následkom vonkajších nešťastí, vo vojne alebo na vode, tisíc ľudí o život príde, následkom nemoci zomrú milióny. Priam tak je to aj v katolíckej Cirkvi.

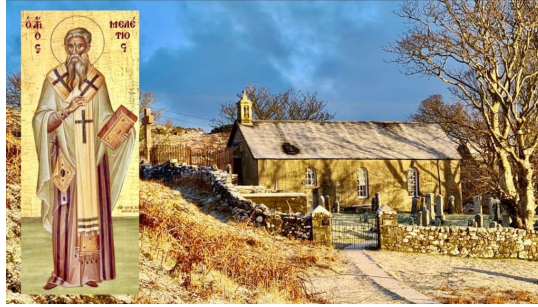
Prenasledovania, ktoré trpieť musela zo strany pohanov a Židov, neškodili jej nikdy toľko, ako v lone jej povstale kacírstva a rozkolníctva. Pohanovia a Židia prenasledovali Cirkev cez tri sto rokov, i hoc behom tohto dlhého času tisíce a tisíce kresťanov na smrť umučené boli, duša ich nevzala skazu. Kacírstva však, ktoré po ukrutnom tristoročnom prenasledovaní povstali v Cirkvi, priviedli celé krajiny o pravú vieru. Tristo rokov po založení Cirkvi kresťanskej povstal kňaz, menom Arius, a dal sa šíriť učenie, že Ježiš Kristus nie je Boh, lež prvá a najvyššia bytnosť Bohom stvorená. Mnohí, ba i sami cisári a králi pripojili sa k nemu a ukrutne prenasledovali všetkých, čo verní ostali viere katolíckej a verili, že Ježiš je opravdivý syn Boží.

V tomto čase žil Meletius. Narodil sa v meste Meliténé, v Malej Arménii, z bohatých rodičov a už od útlej mladosti javil obľubu náuk spasenia; bol on vždy spravodlivý, dobrotivý a láskavý ku každému; z jeho tváre žiaril vždy svätý pokoj a z jeho očí svietila vreľá láska k blížnemu; čelo jeho zdobila najčistejšia nevinnosť, z jeho úst plynul veselý úsmev, ruky jeho hotové boli vo všetkých okolnostiach dobro činiť a šíriť požehnanie – spojil on takto v sebe v najväčšej dokonalosti všetky cnosti kresťanské. Získal si týmto lásku a dôveru ľudu, náklonnosť a dôveru šľachetných, ktorí s ním do styku prišli.

Roku 357 zvolený bol následkom toho za biskupa mesta Sebasteia v Arménii; cirkev táto však bola tak neposlušná, tvrdošijná a mravne upadnutá, že ju v krátkom čase opustil a do Sýrie sa utiahol. Roku 360 alebo 361 uprázdnila sa stolica arcibiskupská v Antiochii. Pri voľbe nového arcibiskupa spojili sa ariáni a katolíci a vyvolili jednoducho Meletiusa za arcibiskupa. Ariáni sa totiž nazdávali, že Meletius s nimi bude držať. Ale sklamali sa v tomto náramne, pretože Meletius hneď v prvom mesiaci svojho úradovania ako arcibiskup očistil svoju Cirkev od všetkého kacírstva, vytvoriac jednoducho z Cirkvi všetkých, čo zdráhali sa veriť v božstvo Ježiša Krista.

Rozhorčení nad týmto ariáni, šli ku cisárovi Konstantiovi II. a obžalovali ho. Konstantius II. bol síce kresťan, lež človek veľmi vrtkavý, ktorý na túto nespravodlivú žalobu Meletiusa z arcibiskupstva odvolal a do vyhnanstva poslal. Cisársky miestodržiteľ chcel na vlastnom voze vyhnaného biskupa z mesta vyprevadiť, rozhorčení katolíci však boli by ho skoro ukameňovali, keby ho Meletius nebol svojím plášťom zakryl. Cisár teraz vymenoval v Antiochii za arcibiskupa jedného z najhlavnejších učeníkov Aria. Ariáni nazdávali sa následkom toho, že ich kacírstvo príde ku vláde. Katolíci však verne držali sa svojho vyhnaného biskupa. Ako veľmi ctili, ako milovali Meletiusa, o tom svedčí tá okolnosť, že na jeho meno krstiť dali svoje deti,

obraz jeho držali v svojich príbytkoch, ba i na náradie a pečate dali ho vykresliť.

Zdroj: youtube.com

Keď po smrti Konstantiusa II. Jovianus stal sa cisárom, sv. Meletius smel sa do Antiochie vrátiť. Cisár Jovianus však len krátky čas panoval, za ním nasledoval Valens, ktorý arianizmu s telom i dušou oddaný bol. V svojej zaslepenosti nútiť chcel katolíkov, aby odpadli od pravej viery a nasledovali Aria. Pretože sa sv. Meletius protivil tomuto nariadeniu cisárskemu, opätovne poslaný bol do vyhnanstva. Cisár Valens prišiel vo vojne o život, za ním nastúpil vládu vnuk jeho Gratianus. Prvý skutok tohto katolíkom prajného cisára bol, že dal všetkých biskupov katolíckych z vyhnanstva domov povolať.

Navrátil sa teda domov aj sv. Meletius, a keď sa blížil k Antiochii, celé mesto mu išlo v ústrety a, ako píše sv. Ján Zlatoustý, tí, ktorí sa nemohli k nemu priblížiť, za šťastlivých sa pokladali, keď len z ďaleka hlas jeho počuť, tvár jeho vidieť mohli. K vyrovnaní sporov náboženských, k určeniu toho, ktorá je pravá apoštolská viera, vydržiavané bolo roku 379 v Antiochii veľké cirkevné zhromaždenie, ktorému predsedal Meletius. Keď napokon Theodosius I. Veľký stal sa cisárom východným, a k zavedeniu jednoty v Cirkvi katolíckej roku 381 povolal všetkých biskupov svojho mocnárstva do Carihradu na veľkú synodu, ktorá neskôr za druhý všeobecný cirkevný snem uznaná bola, staručký, medzi prítomnými biskupmi najlepší sv. Meletius viedol opäť predsedníctvo, tichým a vlúdny správaním svojím na rozhorčené mysle zhromaždených blahodarne účinkujúc; – toto malo byť jeho posledné dielo na zemi.

Zosnul vo vysokom veku bohatý na cnosti; zhromaždení biskupi oplakávali ho s bratskou láskou, dobre vediac, čo stratili v ňom. Ctihodné pozostatky jeho prenesené a s veľkolepou slávnosťou uložené boli do chrámu sv. Babylasa v Antiochii.

Poučenie

Mnoho ľudí je, ktorí ešte dodnes nevedia, čo to znamená podiel brať na Kristu a preto hovoria, že to je všetko jedno, či je človek žid, pohan, moslim alebo kresťan, nech sa len poriadne drží. Takíto ľudia neveria, že len skrze Krista spasení byť môžeme.

Sv. mučeníci nám dali príklad, že opustiť musíme radšej život náš, i celý svet, ako zrieknuť sa Krista. Bohužiaľ však i medzi tými, ktorí kresťanstvo za potrebné držia, nachádzajú sa tiež mnohí, čo sa domnievajú, že na tom nezáleží mnoho, či sa človek vo všetkom prísne drží učenia katolíckej Cirkvi alebo nie. Títo nech učia sa z príkladu sv. Meletiusa, s akou oddanosťou, vernosťou a vytrvalosťou učenia katolíckej Cirkvi vo všetkom držať sa je potrebné.

Luther, Kalvín, Zwingli a iní zapríčinili pred tristo rokmi veľké spory v Cirkvi; nasledovníci ich menujú sa: luteráni, kalvíni, protestanti atď. Takéto odtrhnutie sa od katolíckej Cirkvi nijako nemôže ľúbiť sa Kristu a k

spaseniu byť oným blúdiacim. Spasiteľ chce, aby bolo len jedno stádo a jeden pastier; on sám je neviditeľnou hlavou Cirkvi; jedna hlava nemôže však mať dve-tri telá; preto Kristus môže byť hlavou len katolíckej Cirkvi, lebo táto vždy trvá, kým ostatné len neskôr povstali. Sv. Pavol apoštol píše tiež Timotejovi, že Cirkev je stĺp a základ pravdy, nasledovne pravdu hľadať musíme u Cirkvi, ktorá trvá od časov apoštolských, nie avšak u tej, ktorú buď Luther alebo Kalvín založili.

Ako sv. Meletius zastával neohrozene pravé učenie Spasiteľa, a, hoci do vyhnanstva poslaný, proti ariánom vždy vládne sa správal, tak aj my zasadzovať sa máme za našu vieru, nesmieme však byť neznášanliví s inovercami; zavrhuje ich bludy, nie však ich osoby, aby videli našu lásku a poznali, že náboženstvo naše pravé je, ako hovorí Pán: *«Z toho majú poznať, že ste učeníci moji, keď sa vospolok milujete.»*

Modlitba

Pane Ježišu, ktorý si dal vernému sluhovi svojmu Meletiusovi vytrvalosti vo viere a vládne oproti jej nepriateľom, popraj aj mne nehodnému milosti, že bych za jeho sv. príkladom naše náboženstvo neohrozene zastával, preň trpieť a napokon na jeho príhovor skrze zásluhy Tvoje večnej odplaty v nebesiach účastným stať sa mohol. Amen

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-meletius-biskup-z-antiochie/>